

Op moändig pungel wesjé, zoa sjtief wie eine prengel, koalendrek in de tesje

lëuter zwart van't gruus. Zoa dek allein goan sjloape, de angst veur ongelök

Bes ales vrouw verzoape veur das te water zuus. Ein vrouw die moag neet klage

REFREIN *duet: soprano*

Ze mot allein mer gaeve en sjtil alles verdrage, kloarsjt oan veur man en kend

Ze haet de hoap verloare, noait kump ein baeter laeve en troag sj liete de

joare, verweje mit de wendj. Bide dreug ze bie 't trouwe 't kleid van hoap en

(kwartet)

druime, mer zal 't gauw berouwe ze wurd vanzelf waal wies. Ze zal zich motte

reuge, heur lot kan ze neet kaere, troane zulle dreuge en sjtilaan wurd ze gries

REFREIN → *ALLEN*

Wrouwe motte zjwiege en veur de vraetpot zörge, zeen good veur kenjer kriege  
 Meemes verangerd heur lot.  
 Ze zal gein voeste make, de heldendoad neet sjterve, blij ummer toch de  
 zjwaake, langzaam geis te kapot.

Roach zal aan't enj waal blieke, al motte ver ouch bukke, weer zulle toch neet  
 wieke, en braeke doon ver neet.  
 Want deep in os versjtoake sjoelt ummer nog't laeve, de krach die ongebroake  
 zoa taej is wie't reet

(Ref'n)

Wae sjterk is zal belaeve: wat onger lik kump boave, zal altied euverlaeve,  
 ouch in de grootste noad.  
 There botte wette, oet willekeur geboare, zal't zjwaake zich verzette.

Wat klein is blik dan groot.

